

ΗΠΕΙΡΟΣ

Ένα ακόμη, Ελληνισμού...Νταμάρι!

<<Ήπειρος, Ελλάς η Αρχαία>>.

Αριστοτέλης

Ίσως, ο **Δευκαλίωνας** και η **Πύρρα** εκεί γεννήσαν τον **Έλληνα**, το τέκνο τους κι από αυτόν ορίσαν: Έθνος λαμπρό να γεννηθεί, το Έθνος των Ελλήνων κι απ' του Ολύμπου την κορφή, των εποχών εκείνων, να του δωρίσουν οι Θεοί, τις αρετές, τη γνώση σοφία, μέτρο, λογική, σ' όλη τη Γη να δώσει!!!

Μύθοι, στη **Δωδωναία γη**, του **Έλληνα** τη γέννα αρχήθεν τοποθέτησαν και η Αρχαία πένα, στα χέρια μεγαλοφυιών, στων μύθων τους πατέρες, περιέγραψε του γένους μας τις πρώτες του ημέρες... Μύθοι πολλοί και διάφοροι κι αλλού την γέννα θέτουν: Σε Θεσσαλία, Παρνασσό, φαντάζονται, υποθέτουν... *Θά 'πρεπε όρη να βρεθούν και πέτρες σκορπισμένες, φωλιές βουνών και λαγκαδιών, καλά προφυλαγμένες μ' ό,τι σκληρό και ασφαλές διέθετε η Φύση, του Δευκαλίωνα το γιο η Πύρρα να γεννήσει!!!*

Έχεις βουνά «Θεομύρωτα», σαν φυσικά σου κάστρα, π' απλώνουν χέρια απ' τις κορφές ν' αγκαλιαστούν με τ' άστρα!!!

Στο μέγα πάρκο των βουνών, στα όρη, στα φαράγγια, στους ποταμούς, στις ρεματιές, σ' ανέμους και απάγκια, στις λιγοστές πεδιάδες σου, στις λίγες παραλίες ενέπνευσε μυθεύματα μ' αιώνιες αξίες, π' αρχίζουν απ' τη γέννηση ως τη θανή του γένους, αφού και για τον **Πλούτωνα** και τους «κεκοιμημένους», στους κόλπους του **Αχέροντα**, στα βάθη, στο σκοτάδι, λαμπρό παλάτι «έχτισες» για τον Θεό του Άδη, να το φυλάει ο **Κέρβερος**, ΚΑΙ, μέσα η **Περσεφόνη**, να βγαίνει κάθε Άνοιξη στου κόσμου το μπαλκόνι...

Έντεκα Ελληνικές φυλές, με **Μολοσσούς** στο κέντρο, στα δοξασμένα Γιάννενα, φυτέψανε το δέντρο **αιώνιας κ' ιερής δρυός** μπρος στο **Ναό του Δία**, να δείχνει τα μυστήρια, τ' ανθρώπινα, τα Θεία, κ' εδραίωσαν πρωτεύουσα δόξας, **την Πασσαρώνα**, σε εποχές ιστορικές τον τέταρτο Αιώνα.

Στα σπλάχνα σου, περίλαμπρο, του Δωδωναίου Δία, **Μαντείο** θεμελίωσες, μπροστά στη δρύν την Θεία,

που θρόισμα των φύλων της, σαν κώδικας χρησμών του, μελλούμενα αποκάλυπτε, βουλήσεις των Θεών του...

Εκεί 'ρθε ο **Νεοπτόλεμος**, ο γιός του **Αχιλλέα**,
με Ανδρομάχη, κι... **Έλενο**, σε μια πατρίδα νέα,
σαν Μολοσσών προπάτορες, από γενιά γενναία,
να βασιλέψουν. Κι απ' αυτούς, τον **Μέγα βασιλέα**,
η κόρη **Νεοπτόλεμου**, πριγκίπισσα **Μυρτάλη**,
(που **Ολυμπιάδα** ονόμασε για τα ουράνια κάλλη
ο σύζυγός της **Φίλιππος**, άναξ των Μακεδόνων)
εγέννησε κι ανάθρεψε τον Μέγιστον και Μόνον,
του κόσμου τον κατακτητή, τον θρύλο των αιώνων!!!

Μύθους πολλούς φορτώθηκες απ' την προϊστορία
κι όταν τα μάτια σου άνοιξες, μπροστά στην ιστορία,
πήρες την υποχρέωση να βγάλεις ένα -ένα,
όσα οι μύθοι μέσα τους, σοφά είχαν κρυμμένα:
μηνύματα, συνθήματα, των αρετών ουσίες,
πολιτισμού, ηρωισμού, αλήθειες και αξίες.

Δεν έμεινε περίοδος, απ' την προϊστορία
έως την πρόσφατη εποχή στου γένους την πορεία,
που να μην εσημείωσες έντονη παρουσία!
Πέτρινη πλάτη αλύγιστη, ακριτική της χώρας,
τάπια ηρώων φυσική, κάθε απειλής και μπόρας...
Μεγάλη η ηρωική μορφή του **Αιακίδη Πύρρου**
που, από τη φτωχή γωνιά της ορεινής Ηπείρου
καίρια, αποτέλεσε απειλή, της αυτοκρατορίας,
ο εγγονός τ' Αλέξανδρου, βλαστός της Μολοσσίας...

Όσες κι αν δέχτηκες σκλαβιές και όσες κατακτήσεις,
(από βαρβάρων τις ορδές κι' απ' «ευγενείς» της Δύσης),
μεσ' στο σκληρό σου κέλυφος κράτησες την Ελλάδα,
με άσβεστη κι αείφωτη την ιερή της δάδα!!!

Ανέκαθεν με τ' άρματα έδιωχνες τους εχθρούς σου.
Με γρόσια και με γράμματα έτρεφες τους δικούς σου
και όλο τον Ελληνισμό. ΚΑΙ, ο καθάριος Νούς σου,
οδήγησε τα τέκνα σου σε δωρεές και άλλες,
στο έθνος καίριες προσφορές, στις κρίσεις τις μεγάλες!!!

*« Πήρες το μάτι τ' αετού και τ' ελαφιού το πόδι
και την αγρύπνια του λαγού κι έστησες καρπούλι»,*
ΚΑΙ, με ηρωισμού πνοή και σιδερένια χέρια,
βγήκες στις ράχες στα βουνά και σε σκληρά καρτέρια,
για να φυλάς τους θησαυρούς του γένους σαν προικιά σου,

κληρονομιά ατίμητη για σέ και τα παιδιά σου...

**Στο Σούλι και στο Ζάλογγο, Γιάννενα και Μπιζάνι
η δόξα, αιώνιο χάρισε κι αμάραντο στεφάνι!!!**

Άμα ρωτήσεις τα βουνά, ποτάμια και λαγκάδια,
θ' ακούσεις χθόνιες φωνές, θα βρείς παλιά σημάδια
να σου μιλάνε καθαρά για επικούς αγώνες
που γίναν 'κει διαχρονικά και μένουν στις κρουψώνες,
άγνωστοι και ανύμνητοι από την ιστορία
γιατί κανείς δεν φρόντισε να μπούνε στα βιβλία.
Μόνο η μούσα η λαϊκή, ίσια θα σου μιλήσει,
με μοιρολόγια κι άσματα, πού 'χει ο λαός αφήσει
στο στόμα της παράδοσης, στους θρύλους και στους ήχους,
σαν πρώτες ύλες κι άχραντες στων τραγουδιών τους στίχους!!!

Μαζί με τους σταυραετούς, στον ορεινό αέρα,
λαός σκληρός ποιμενικός με τη φτωχή φλογέρα,
δίπλα στ' αηδόνια του βουνού, αιώνια τραγουδάνε
καημούς, χαρές και όνειρα π' ως τα ουράνια πάνε...
Το γέννημα, το θρέμμα του, ο ποιητής Κρυστάλλης
βουνού και στάνης αιιδός, παιδί της βιοπάλης,
μάζεψε συναισθήματα, τους ήχους, τις εικόνες,
κι έφτιαξε έργο αθάνατο, διαμάντι στους αιώνες...

**Στάσου εκεί ασάλευτη, καθάρια, κρυσταλλένια,
πάνω στα πάλλευκα βουνά, μορφή μαλαματένια,
νταμάρι του Ελληνισμού, μουσείο των αιώνων,
μάρτυρας μύριων επών, παλιών και νέων χρόνων.
Το φυσικό σου φόρεμα, ποτέ σου μην το βγάλεις
γιατί 'ναι αιώνιος μάρτυρας της δόξας της μεγάλης,
που, ο «τραχύς» ρομαντισμός πάντα θ' αναζητάει,
ν' ανασυνθέτει ήρωες πολέμων και ερώτων
από μαγιά αμόλυνη δράσεων – γεγονότων,
σαν τα δικά σου, ΉΠΕΙΡΟ, που μ' αίμα και με δάκρυ,
ουρανομήκη τά 'στειλες στου σύμπαντος την άκρη!!!**

Αθήνα, Νοέμβριος 2024

Δημήτριος Π. Τόρβας

***Αντιστράτηγος ε.α/Επίτιμος Διοικητής ΙΧης Μεραρχίας Πεζικού
Electronic Engineer- MSci in Oper. Res. From Cranfield Univ.(England)***